

Biographical Transcendent Feminist Songs – A Feminist Perspective

S. Venilla

Part-Time Ph.D Research Scholar

Subramania Bharatiyar Tamil School Puducherry University

Abstract

The title of this research paper is Biobiographical Feminist Songs - A Feminist Perspective. In this research paper, it is investigated how the songs of Sangha literature written by women have raised their voices against the fiery behavior of men who focus on femininity, women's language and lust. Most feminist poets have recorded their life-long sexual desires in their songs. Tolkappiyam and Sangha literary principles emphasized the position that women should not express their lust and write it down. In spite of all that, she expressed her true femininity through Sangha literature and recorded the enthusiasm and eloquence of women.

Keywords : Eilain Showalter; Feminist Perspectives, Language, Psychoanalytic Body Writing, Impact of Gender Differences

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: 1

மாதம்: ஜனவரி

வருடம்: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/
zenodo.18358343](https://doi.org/10.5281/zenodo.18358343)

References

1. Auwai Duraisampillai, K. (2008). Sevvilakyak Karuvulam (Associational Literature) Akananoor, First Edition.
2. Almanac, K. (2009). Helen Sieksu, New Feminist Theorist, Modern Literary Theory, Essays.
3. Dr. Paramasivan, Ma., (2024). Sangha Literary Dictionary, Akananoor, Volume 1,2.
4. Raj Gauthaman, (2011) Feminism History and Theories, Dawn Publishing.
5. Srividya, Ira., (2009) Theories of Prehistoric Tamil Women Writers, Dawn Publishing.
6. Chodorow, Nancy J. (1989). Feminism and Psychoanalytic Theory (Yale University Press)
7. Krishna Chaudhary (2013). Critical Examination of the essay. "Feminist Criticism in Wilderness", Research Journal of English Language and Literature (RJELAL), Vol.1.Issue4.;2013
8. Eline Showalter. (1977). A Literature of Their Own: British Women Novelists from Brontë to Lessing. Princeton, N. J: Princeton University Press.
9. Eline Showalter. (1979). "Toward a Feminist Poetics," was originally published in Mary Jacobus's anthology Women Writing and Writing about Women.
10. Eline Showalter. (1981). "Feminist Criticism in Wilderness", Critical Inquiry, Chicago Journals: Winter.

உயிரியல்வழி அகநானூற்றுப் பெண்பாற்புலவர் பாடல்கள் - ஒரு பெண்நிலை நோக்கு

சி. வெண்ணிலா

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற் புலம்
புதுவைப் பல்கலைக் கழகம்

பெண்ணியத் திறனாய்வு ஆண் வகுத்த கொள்கையில் நின்று பெண் தன் எழுத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமாறி, பெண் தனக்கான எழுத்துச் சட்டகத்தைத் தானே திட்டமிட்டு வரையறுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகிறது. இதனடிப்படையில் எலைன்ஷோவால்டரின் பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வு குறிப்பிடும் உயிரியல் மாதிரி பெண் எழுத்து மாதிரி வடிவம் பெண்ணின் உடலிலிருந்து வெளிப்படுவதாகவும், பெண்ணின் பாலின வேறுபாடே அதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறார். பெண் எழுத்தின் உடல் அனுபவங்கள், உயிரியல் வேறுபாடுகள் எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை உயிரியல் மாதிரிகள் முன்னிறுத்திப் பேசினாலும், ஆண்களின் இலக்கிய ஆளுமையால் பெண் எழுத்து எதிர்கொள்ளும் சவால்களை மையப்படுத்துகிறது. குறிப்பாகப் பெண்படைப்பு அவளின் எழுத்து மற்றும் படைப்பாற்றலில் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்ற இரு நிலைப்பாடுகளை முன்னிறுத்தி உயிரியல் நிலைப்பாடுகளைப் பேசுகிறது. ஷோவால்டரின் பெண்நிலை நோக்குக் கோட்பாட்டின் உயிரியல் மாதிரியை, அகநானூற்றுப் பெண்பாற்புலவரின் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பொருத்திப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வு

இத்திறனாய்வு பெண்ணின் இலக்கியப் பணுவலை மையமிட்டதாக அமைகிறது. இலக்கியத்தின் வாயிலாகப் பெண் தன்னை எவ்வாறு வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறாள் என்பது பற்றியும், பெண்ணியப் படைப்புகளைப் பெண்ணியத் திறனாய்வு நோக்கில் பெண்ணே திறனாய்வு செய்வதும் பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வு ஆகும். A literature of their own (1977), Towards a Feminist Poetics (1979) Feminist Criticism in the Wilderness (1981) ஆகிய இரு கட்டுரைகளில் Gynocritics பற்றி பேசுகிறார். A Literature of their Own என்ற ஆய்வு நூலில், ஆங்கில நாவலில் உள்ள பெண்பாலின் மரபை விவரிக்கின்றார்.

பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வின் போக்குகள்

பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வு பெண் இலக்கியத்தை ஆராய்வதில் உயிரியல், மொழியியல், உள்பகுப்பாய்வு, கலாச்சாரம் போன்ற பல்வேறு வகைகளில் பெண் எழுத்துக் களை ஆராய வழிவகை செய்கிறது. இதன் மூலம் பெண் இலக்கியத்தின் விளிம்பைத் தொட முடியும் என நம்புகிறது. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண்களின் ஒடுக்குமுறையை வெளிக்கொணர்ந்து, பெண்களின் பார்வையில் இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ள முயலுகிறது. பெண் பாத்திரங்களின் சித்தரிப்பை ஆராய்வதே இதன் முக்கிய நோக்கம்.

இலக்கியத்தில் பெண்களின் நிலை அவர்களின் அனுபவங்கள், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் தாக்கம் போன்றவற்றை மையமாகக் கொண்டு பெண்நிலை நோக்குத் திறனாய்வு செயல்படுகிறது. இது பெண்களின் எழுத்துக்களையும், பெண் இலக்கிய மரபையும், பெண்களின் தனித்துவமான அனுபவங்கள், மொழி, மற்றும் எழுத்து நடையை ஆராய்வதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

உயிரியல் மாதிரி

பெண் எழுத்து மற்றும் பெண் உடலின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ஆண்களின் மூளை பெண்களின் மூளையைவிட அளவில் பெரிதாக இருப்பதால் அதிக புத்திக் கூர்மையுடன் ஆண்கள் இருப்பதாகவும், பெண்ணுக்குத் தனித்த நுட்பமான அறிவு இல்லை; ஆண் படைப்பாளிகளைப் போல விசாலமான பார்வை பெண்களுக்கு இல்லை போன்ற விமர்சனங்களைப் பெண்கள் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் இன்றளவும் சந்தித்து வரும் சிக்கல்களை விவாதிக்கிறார் ஷோவால்டர். இதன் மூலம் பெண்கள் உடலளவில் தாழ்ந்தோர் அல்லர் என்பதைக் கூறுகிறார்.

பெண் தன் உடல் பற்றிய கருத்துக்கள் மூலம் சமூகத்தில் தங்களைத் தாங்களே எவ்வாறு புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு அடிப்படைகளாக உள்ளன. ஆனால் மொழியியல் சமூகம் மற்றும் இலக்கியக் கட்டமைப்புகளால் நடுநிலையான உடலின் வெளிப்பாடு இருக்க முடியாது. எனவே, பெண்ணின் இலக்கிய நடைமுறையில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். இதனடிப்படையில் பெண்கள் சமூகத்துடன் தன்னை எவ்வாறு உட்புகுத்திப் பார்க்கின்றனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள உயிரியல் மாதிரித் திறனாய்வுப் போக்கு பெண் எழுத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது என்கிறார். இந்த மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயிரியல் மாதிரியில் உட்கூறுகள் பொதிந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

உடல் அனுபவங்களின் தாக்கம்

பெண் எழுத்தில் உடல் மற்றும் அனுபவங்கள் அவர்களின் எழுத்து மற்றும் படைப்பாற்றலைப் பாதிப்பது குறித்தும், உடல் அனுபவத்தின் மூலம் பெண் தன் எழுத்து நடையை எப்படி வடிவமைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாள் என்பது பற்றியுமான மதிப்பீடுகளே உடல் அனுபவத்தின் தாக்கமாக இங்கே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

தலைவன் தலைவியிடம் நீங்கி பரத்தையிடம் சென்று மீண்டும் ஒருநாள் இரவு தலைவி வீட்டிற்கு வருகிறான். அந்தத் தலைவனைத் தோழி வாயில் மறுக்கிறாள். உன் விருப்பப் படி நீ எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் உனக்காக இங்குக் கவலைப்பட ஆளில்லை என்று கூறி அவனை வாயில் மறுப்பதாக இப்பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலை நோக்குங்கால் பரத்தமை என்பது கர்பகாலங்களில், பிரசவ காலங்களில் தலைவன், தலைவியோடு சேர முடியாத சூழலில் வேறு ஒருத்தியை நாடிச் செல்லுதல் அல்லது தலைவனுக்கு வேறு ஒருத்தி மீது ஏற்பட்ட மோகமாகவும் இருக்கலாம். இதனடிப்படையிலே தலைவன் தலைவியை விட்டு வேறு பெண்ணை நாடிச் செல்வான். இப்பாடலில் “ஒருத்தியை நம் மனைத் தந்து, வதுவை அயர்ந்தனை என்ப அஃது யாம் கூறேம்என் ஒண் தொடி நெகிழினும் நெகிழ்க சென்றி, பெரும! நிற் தகைக்குநர் யாரோ? என்ற பாடலில், நீ வேறு ஒருத்தியை நம் மனைக்கே அழைத்து வந்து அவளோடு இருந்தாய் உன்னை நினைத்து ஏங்கி என் வளையெல்லாம் கழன்று விழுந்தாலும் விழட்டும் நீ அவளிடமே செல். யாரும் தடுக்கப் போவதில்லை என்று இப்பாடலில் தோழி தலைவியின் நிலைப்பாட்டைக் கூறுகிறாள். தலைவன் தம் மனைக்கே அழைத்து வந்து வேறு பெண்ணிடம் உறவு கொள்ளுதல் தலைவியைச் சொல்லொனாத் துயரத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். அந்தத் துயரைக்கூட நான் பொறுத்துக் கொள்வேன். என் இளமைபாழாய் போனாலும் பரவாயில்லை. உன்னோடு இனி எனக்கு உறவு வேண்டாம் என்று தலைவி கூறியிருப்பது

பெண்ணின் உடலே அவர்களுக்குத் துன்பம் தந்து வாட்டுவதாக அமைகிறது. இதில் தண்டிக்கத்தக்கவன் தலைவனாயினும் தண்டனை தலைவிக் கேயுரியதாகிறது. தலைவனிடம் தலைவியைப் பார்க்க வராதீர் என்று தோழி கூறுவது இங்கே கவனம் கொள்கிறது. தலைவனின் ஒழுக்கக் கேடு தலைவியை மன உளைச்சலுக்கு ஆளாக்குகிறது. அதனால் தன் மன இறுக்கதைப் போக்கிக் கொள்ளாதலைவனை வெறுத்து ஒதுக்குவதாக இங்கே பெண் படைப்பாளரால் பதிவு செய்யப்படுகிறது. தன் உடல் இன்பம் பாதிக்கப்படுவதாக இருந்தாலும் தலைவியை ஏமாற்றிய தலைவன் தன்னால் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதால் தனக்கும் தலைவனுக்கும் உள்ள உறவு முறிந்துவிட்டது எனக் காட்டமாகக் கூறுகிறார். இதன்மூலம் பெண் தன் உடல்தேவையைவிட தனக்குச் சுயமரியாதை அவசியம். தண்டிக்கப்பட வேண்டிய தலைவனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதில் மிகத் தீவிரமாக இருப்பது பெண் உடலின் தாக்கமாக இருந்தாலும் தன் உடல் அனுபவத்தின் மூலம் தனக்கான சுயத்தைப் பதிவுசெய்ய விரும்புகிறார் என்பதும் வெளிப்படையாகிறது.

பெண்ணின் உடலும் விவாதமும்

ஷோவால்டர் பெண் உடல் வளமானதாகவும், ஒரு முழுமையான மனித வாழ்க்கையை வாழ நம் உடலின் கட்டுப்பாடு மட்டுமல்ல நமது புத்திசாலித்தனத்தையும் நமது உடலின் ஒற்றுமையையும் நாம் தொடவேண்டும் என்கிறார். இதனடிப்படையில் பெண்ணின் உடலமைப்பை வைத்து பெண்ணின் அறிவை அவளின் புத்திசூர்மையைத்தீர்மானித்தல் பெண் மீதான ஆணின் சுரண்டலாகவே பார்க்கப்படுகிறது. பெண்ணின் உடலும் விவாதமும் என்ற இந்தக் கூறானது பெண் எழுத்தின் தனித்தன்மையை விளக்குவதாக அமைகிறது.

அகம் - 11, ஔவையார், பாலைத்தலைவியின் கூற்றாக, மெய் புகுவு அன்ன கைகவர் முயக்கம் அவரும் பெறுகவர்மன்னே! நயவர, நீர் வார்

நிகர் மலர் கடுப்ப, ஓ மறந்து அறுகுளம் நிறைக்குந போல, அல்கலும் அமுதலும் மேவல ஆகி, பழி தீர் கண்ணும் படுகுவமன்னே! தலைவன் பொருளீட்டப் பிரிந்து செல்கிறான். இதை பொருத்துக் கொள்ள முடியாத தலைவி தோழியிடம் தலைவன் சென்ற இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் தன்னையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தால், காட்டாற்றில் மணல் திட்டுகளில் இருவரும் இன்பமாக இருந்திருக்கலாம். ஒரு உடம்புக்குள்ளே மற்றோர் உடம்பு புகுந்து கொண்டது போன்ற தழுவுதலைப் பெற்றிருக்கலாம். அந்தக் காட்டு வழியிலும் இருவரும் இன்பம் துய்த்திருக்கலாமே, குளத்தை நிரப்ப மடையிலிருந்து தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதுபோல் என் கண்களும் மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் காட்சியளிக்கிறது தலைவன் என்னையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தால் என் கண்கள் நல்லுறக்கம் பெற்றிருக்கும் தலைவன் இல்லாமல் தான் துன்புறுவதையும் தலைவன் என்னையும் அவனோடு அழைத்துச் சென்றிருந்தால் தலைவனோடு நாம் இருந்திருந்தால் அந்தப் பயணம் எவ்வளவு இன்பமாக இருந்திருக்கும் என்றும் தலைவி கூற்றாக ஔவையார் இப்பாடலை அமைத்திருக்கிறார். பெரும்பாலும் ஔவையார் பாடல்கள் தலைவி கூற்றாகவே அமைந்திருப்பது இவண் நோக்கத்தக்கது. ஏனெனில் தலைவி என்பவள் கற்பனைத் தலைவியாக இல்லாமல் தன்னையும் பெண்ணையும் உள்ளடக்கிய மெய்மைத் தலைவியாக கூற்றுக்களை வருவித்திருக்கின்றார் என்பதாலேயாம். தலைவன் தலைவி அருகில் இல்லை. இந்தப் பாடலில் பெண் எழுத்தின் தனித்தன்மை நன்கு புலனாவதைக் கண்ணுற முடிகிறது. தலைவன் இன்மையால் தலைவனிடம் இன்பம் நுகரமுடியாத மனநெருடலை இங்கே ஔவையார் தலைவி கூற்றின் மூலமாகப் பதிவு செய்கிறார். காட்டுவழிச் செல்லுதல் எந்த அளவிற்குத் துன்பம் தருமோ அந்த அளவிற்குத் தலைவன் இல்லாமல் தலைவி வாடும் நிலையையும் அவனில்லாமல் தான் இன்பம் நுகர வாய்ப்பில்லை என்பதை வெளிப்படையாகவே பெண்மனம் எழுத்தில் பதிவு

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியர் தன் காதலையும் காமத்தையும் பெண்கூற்று நேரடியாக வெளிப்படுத்தாது என்று கூறிய இலக்கியக் கொள்கைச் சட்டகத்தைத் தகர்த்தெறிந்து பெண்ணின் உண்மையான காம இன்பத்தினைப் பதிவுசெய்கிறார். மேலும் தன்னைத் தனியாகத் தவிக்கவிட்ட தலைவனையும் தான் அவனோடு உடன் சென்றிருந்தால் இந்த பசலைநோய் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்காது என்பதையும் பாடலின்வழி பதிவுசெய்கறார் ஓளவையார். எனவே பெண்கள் தன் உயிர் மாதிரி படிமத்தைத் தன் பாடலில் உவமையாகவும் வெளிப்படையாகவும் பதிவு செய்திருப்பதைப் போன்று ஆண்பாற் புலவர் பாடல்கள் எவ்விடத்திலும் சங்கஇலக்கியங்கள் பதிவுசெய்யவில்லை என்பது இங்கே நோக்கத்தக்கது.

உடல் எழுத்து

பிறப்பிலிருந்தே படைப்பாற்றல் குன்றியவளாகப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என ஆண் எழுத்தாளர்கள் கூறிய கருத்தை மாற்றி அமைக்க பெண் தன் உடல் மூலம் தனக்கான எழுத்தை வருவிக்க வேண்டும் என்று இவ்வரியல் மாதிரி திறனாய்வு வலியுறுத்துகிறது. இவ்வெழுத்து முறை பெண்ணுடலை எழுதுதல் என்று சொல்லக்கூடிய Ecriture feminine தன்னிலையாக்கம் பாலியல் மொழி ஆகியவற்றோடு தொடர்புடைய சொல்லாடலாகும். அதேபோல் Phallogocentricism என்பது ஒற்றைத் தருக்கமுறையைக் கொண்ட குறியீட்டு அமைப்பு லிங்கச் சொல் மையவாதமாகும். இந்த லிங்கச் சொல்மையவாதத்தை மறுதலிக்கும் வகையில் ஹெலன் சீக்கவால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கோட்பாடே, பெண்ணுடலை எழுதுதல் என்ற கோட்பாடாகும். இதன்மூலம் பெண்தனக்கான எழுத்துமுறையைத் தானே வடிவமைத்துக் கொள்ளும்போது எவ்வித சமூகக் கட்டுப்பாடுமின்றித் தன் கருத்தைச் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்த முடியும்.

பெண் எழுத்தில் தன் உடல் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் போது அவள் மொழியை எவ்வாறு கையாள்கிறாள் என்பதை அகநானூறு 273-ஆம் பாடல் தலைவி, தலைவனைப் பிரிந்திருக்கிறாள் அவளை அணைக்க வேண்டிய தலைவன் இப்போது அருகில் இல்லை. அவளால் தன் உடல் ஆசையைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. உடல் முழுவதும் காமம் தீ போன்று கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது. இந்தச் சூழலில், “தலை வரம்பு அறியாத் தகை வரல் வாயையொடு முலையிடைத் தோன்றிய நோய் வளர் இளமுலை அசைவுடை நெஞ்சத்து உயவுத் திரள் நீடி, ஊரோர் எடுத்த அம்பல் அம்சினை, ஆராக் காதல் அவிர் தளிர் பரப்பி, புலவர் புகழ்ந்த நார் இல்பெரு மரம்நில வரை எல்லாம் நிழற்றி, அவர் அரும்பு ஊழ்ப்பவும் வாராரோரே புலவர் புகழ்ந்த நார் இல் மரம் - எத்தனை முறை உடலுறவு கொண்டாலும் நிறைவடையாத காதலாக உள்ளது. இந்தக் காதல் மரமானது வாடைக்காற்று வீசும்போது, எல்லை இல்லாத காதலை என் முலையில் மூட்டி, காம நோயை உயர்த்திக் கொண்டுவந்து திரட்டி நீட்டி வளர்க்கிறது. ஊரார் பேசும் அம்பலாக மொட்டு விடுகிறது. நிறைவடையாத காதல் தளிரை விடுகிறது. இந்தக் காதல் தளிர் உலகமெல்லாம் நிழல் பரப்பி காதலை வளர்க்கிறது. இப்படி வளர்க்கும் காலத்திலும் அவர் வரவில்லையே! என்ன செய்வேன்? ஒரு பெண்ணின் உடல் பற்றி அவளின் தேவை பற்றி ஒரு பெண்ணுக்கே நன்கு புரியும். அந்த வகையில் ஓளவையார் பெண்ணின் காமஉணர்ச்சியை நேர்மைபட எழுதியிருக்கிறார். பெண் தன் உடலை எழுதும் போதுதான் பெண் மீதான ஆணின் உடல் அரசியல் அகன்று பெண் உணர்ச்சிப் பிழம்பாய்த் தன் மொழியைக் கொட்டித் தீர்க்க முடியும். அதுவே பெண் மொழியாக உருவெடுக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் இப்பாடல் சிறப்புற அமைந்திருக்கிறது. பெண்ணியம் என்பது பெண் உடலை எழுதுதல், பெண்மையை எழுதுதல் என்ற இன்றைய கோட்பாடுகளை எல்லாம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஓளவையார் தம்

பாடல்களில் எழுதி புரட்சி செய்துள்ளார் என்பது இங்கே கவனம் கொள்கிறது. ஆண்களைப் போலவே காமத்தைச் சொல்லவும் காம எழுத்தை முன் வைக்கவும் பெண் தலைப்படுவார் என்பது மீரா, ஆண்டாள், காரைக்கால் அம்மையார் போன்றோர் எழுதிய இடைக்கால இலக்கியங்களும் முழுமையான பெண்ணின் காமத்தையே எழுதியுள்ளமை இங்கே மீண்டும் மீண்டும் கவனம் பெறுகிறது. சங்க காலத்தில் குறைந்த பெண்பற் புவர்களும் குறைந்த பெண் படைப்புகளும் வெளியான நிலையில் பெண்ணின் அனைத்துவித ஆளுமைகளும் அவர்களின் பாடல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது இன்றைய பெண்ணியவதிக்களுக்கே சவால்விடும் நிலையில் அமைந்துள்ளன.

பாலின வேறுபாடுகளின் தாக்கம்

பெண் எழுத்து மிகவும் வரம்புக்குட்பட்டதாக இருப்பதால் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு இடையேயான உயிரியல் வேறுபாடுகள் அவர்களின் எழுத்து மற்றும் படைப்பாற்றலை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் தலைவனால் காதல்வயப்பட்ட தலைவிக்குத் தலைவனைக் காணாததால் பசலை பெருகி மேனி வாடியதால் பெண்வீட்டார் முருகுவிழா எடுக்கின்றனர். “ஆடிய பின்னும் வாடிய மேனி, அறிவர் உறுவிய அல்லல் கண்டருளி, வெறிகமழ் நெடுவேள் நல்குவனெனினே, செறிதொடி உற்ற செல்லலும் பிறிது, எனக் காண்கெழு நாடன் கேட்பின், யான் உயிர் வாழ்தலும் அதனினும் அரிதே” தலைவனோடு எனக்கு உண்டான இந்த உறவு இப்போது இன்னாததாக மாறிவிட்டது. வெறுக்கத்தக்கதாக அவருடைய அன்பு அமைந்து விட்டது. எனக்கு நேர்ந்துள்ள இத்துன்பம் அவன் மார்பினைப் பெற்றாலன்றி தணியாது. இது பற்றி அன்னைக்குத் தெரியாததால் வெறியாட்டு நடத்துகிறாள். என் வளையல் நெகிழ்ந்து நழுவுவதைத் தாய்ப் பார்த்ததால் அவள் குறிசொல்லும் முதுபெண்டிரை அழைத்து

வெறியாட்டு ஏற்பாட்டிற்குத் திட்டமிடுகிறாள். வேலன் முருகனைப் போற்றிப் பாடுகிறான், ஆடுகிறான். பொம்மலாட்டத்தில் கயிற்றில் கட்டிய பொம்மையை ஆட்டுவதுபோல என்னை ஆட்டிவைக்கிறான். இப்படிப்பட்ட என்நிலமைக்குக் காரணம் தலைவன். இப்படி வெறியாட்டிய பின்னரும் என் மேனி தணிக்கையாகவில்லை. தலைவன் வந்து அணைத்தால் மட்டுமே மேனி நலம்பெறும் என்று தலைவி பாடுகிறாள்.

ஒருவேளை என் துன்பத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி முருகன்வந்து, நோய் தீர்ந்து விட்டால்நான் உயிர்வாழமாட்டேன். தலைவன் என்னைச் சேராமல் நான் உயிர்வாழமாட்டேன். என் மேனி நலம்பெற ஒரேவழி என் தலைவனாகத் தான் இருக்கமுடியும். அவனின்றி என் மேனி நலம் பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை. எனக்குச் சிறப்பு என் தலைவன் அருகில் இருப்பது. அவனின்றி என் நலம் சிறப்படைவதாயிருந்தால் அப்படிப்பட்டச் சிறப்பு எனக்குத் தேவையில்லை. இதன்மூலம் தலைவிக்குத் தலைவனே உயிர். மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவரே உயிர் என்ற ஆணிய கோட்பாடு இங்கே மெய்மைபடுகிறது. இவற்றை ஒரு பெண்புலவரே எழுதியிருக்கிறாரெனில் ஆடவன் மட்டுமே பெண்ணின் முழு வாழ்க்கையாக எண்ணி வாழ்ந்த பெண் ஆணுக்கு அடிமையானாள் என்பதும் ஆணைச் சார்ந்தே வாழ்ந்தாள் என்றும் மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆணிடம் பெண் அடிமையானாள் என்பதைக் கூட பெண் முழுமையாக உணராத சங்ககாலத்தில் பெண் தன் தனித் தன்மையை இழந்து வாடினாள் என்பதும் உண்மையே. இதை இருபால் புலவர்களாலும் அறிய முடிகிறது. தலைவனுக்கு மட்மே பொருள் தேடக் கூடிய சமூகக் கடமை இருந்து. அக்காலத்தில் வேருன்றிய தந்தை தலைமைச் சமூகத்தின் ஆணாதிக்க வெளிப்பாடுகளே சங்க இலக்கிய கோட்பாடுகளாகும் என்பது புலனாகிறது. ஆனால் பெண்கள் ஆண்களின் இலக்கிய கோட்பாடுகளையோ ஆண்களின் சமூகக் கோட்பாடுகளையோ முற்றிலும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை மறுதளிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது பெண் எழுத்துக்கள். மேலும்

பாலியல் இன்பம் கருதியோ குழந்தைகளின் பற்றினாலோ ஆணுக்கு அடிபணிய நேறிட்டது என்பதையும் பெண் எழுத்து பதிவு செய்கிறது. பெண்ணின் இயல்பான பாலியல் வேட்கைக்கு அவள் ஆணிடம் அடிமைகொண்டாலும் அதனால் பெண் தன்னை இழந்தவளாகவோ மனப்பிறட்சி கொண்டவளாகவோ மாறவில்லை என்பதையும் அறிய முடிகிறது. அதனால் பெண் ஆணுக்கு ஏன் பாலியல் அடிமையானாள் என்பதையும் பெண் எழுத்து இங்கே பதுவு செய்கிறது.

மொழி மற்றும் உடல்

பெண்களின் உடல் அனுபவங்கள் அவர்களின் மொழி பயன்பாட்டை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை இந்த அணுகுமுறை கவனிக்கிறது.

அகம் - 45, வெள்ளிவீதியார், பொருளிட்டச் சென்ற தலைவன் அச்சம் தரும் காட்டு வழியில் சென்றிருப்பதால் தலைவனின் பிரிவைத் தாங்கவொட்டாத தலைவி பசலையால் துன்புறுகிறாள். என் மேனியைப் பார்த்து அலர் தூற்றட்டும் ஆதிமந்தி தன் காதலனைக் காவிரிக் கரையிலே துளைத்துவிட்டு தேடித் துன்புற்றாள். ஆதிமந்தி போல நானும் பித்தேறி ஊரார் தூற்ற அலர் கொண்டேனே. இங்கு நாம் கவனிக்கத்தக்கது என்னவெனில் வெள்ளி வீதியார் பொருளிட்டப் பிரிந்து சென்ற தன் தலைவன் வெகுநாட்கள் கடந்தும் வராததால் அவனைத் தேடி உடல் மெலிந்து பேரழகு கெட்டு வருந்திய செய்தியை அகநானூறு பாடல் (147-இல் ஔவையார்) குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் வெள்ளிவீதியார் ஆதிமந்தி போல நானும் பித்தேறி தன் காதலனைத் தேடி அலைவேனோ என்று தம் பாடலில் குறிப்பிடுவது, வெள்ளி வீதியாரும் தன் காதலனைப் பிரிந்து, அவனைத் தேடி அலைந்திருக்கிறார் எனத் தெரிகிறது. எப்படியாயினும் பொருளிட்டச் சென்ற தன் தலைவனின் வருகை தாமதமாகியதால் பெண்கள் தலைவனைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனார் என்ற உண்மைநிலையை நாம் அறிய நேரிடுகிறது. மேலும் பிரிந்து சென்ற தலைவனை

எண்ணி வருந்திய வண்ணம் தலைவி இருப்பதில் என்ன பயன், என்று நினைத்து அவனைத் தேடும் முயற்சி மூலம் தன் வருத்தத்தைப் போக்கும் தீர்வை நோக்கி பெண்புலவர்கள் தம் பாடலை இயற்றி இருக்கின்றனர் என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. தம் தலைவனைத் தேடி ஊர்ஊராக அலைந்து திரிந்து ஏங்கி வருந்தி நிற்கும் தலைவிகளின் குரல்களைத் தம் பாடலின் மூலம் பதிவுசெய்கிறார். “மாமை அரி நுண் பசலை பாஅய், பீர்த்து எழில் மலர் புரைதல் வேண்டும் அலரே, காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு, நோய் கூர்ந்து, ஆதிமந்திபோல, பேதுற்று அலந்தனென்” என்னும் அடிகள் மூலம் தலைவன் பிரிந்ததை எண்ணி பீர்க்கம் பூ போலத் தலைவயின் மேனி பழுப்பு நிறமானதால் ஊரார் அலர் தூற்றட்டும். ஆதிமந்தி தன் காதலனைக் காவிரிக் கரையிலே தொலைத்து விட்டுத் தேடி துன்புற்றாள். அதுபோல தானும் துன்புற நேருகிறது என்று புலம்பி வருந்துகிறாள். மேலும் வானவரம்பன் கடலிலிருந்து புயல் காற்று வீசுவதுபோல வேல் வீசி எதிரிகளைத் தாக்குபவன். அவனுடைய தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் துன்புறும் ஒற்றை மதில் கொண்ட கோட்டைக்குள் இருப்பவர்கள் அடுத்த நிமிடம் என்ன நடக்கும் என்று தெரியாமல் எவ்வளவு அச்சமும், துன்பமும், கண்ணுறக்கமும் இன்றி துன்புறுவார்களோ அதே துன்பத்தை இப்போது நான் அடைகிறேன். ஓதல், தூது, பகை ஆகிய பணிகளில் ஆண்கள் மட்டுமே செல்லவேண்டும் என்பது தொல்காப்பியரின் இலக்கிய கோட்பாடு. அவற்றையெல்லாம் இந்த ஔவையின் பாடல் அடித்து நொறுக்கிவிடுகிறது. பெண் தன்னை ஏமாற்றிய காதலனைத் தேடி ஊர் ஊராக அலைந்து திரிந்து தேடியிருக்கிறார்கள் என்ற புதுமையான செய்தியை இங்கே ஆண் உரையாசிரியர்கள் எளிதில் கடந்து சென்று விடுகின்றனர். ஆனால் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண் தனியாகச் சென்று தன் கணவனைத் தேடி ஊர் ஊராக அலைந்ததைக் காண முடிகின்றது. இவையெல்லாம் பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்களில்

மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் கவனத்திற்குரியது.

உடல் மற்றும் அதிகாரம்

பெண்களின் உடல்கள் மீதான சமூக கட்டுப்பாடுகள் அவர்களின் எழுத்தில் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை இது பரிசீலிக்கிறது.

தலைவி பெரும்பாலும் தலைவன் இல்லாமல் தான் துன்பத்தில் வாடுவதை ஊரார் அறிந்து அவர் தூற்றுவார்களோ என்று எண்ணி தன் உணர்வைத் தன் காதல் செயல்பாட்டை உள்ளுக்குள்ளே வைத்து மனம் புழுங்குதல் இதில் அடங்கும். அகநானூறு 303-இல் ஔவையார் பாடலில் தலைவி ஒருத்தி “இடை பிறர் அறிதல் அஞ்சி, மறை கரந்து, பேஎய் கண்ட கனவின், பல் மாண் நுண்ணிதின் இயைந்த காமம் வெண் வேல், மா இருங் கொல்லி உச்சித் தாஅய், ததைந்து செல் அருவியின் அவர் எழப் பிரிந்தோர்” தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் இந்த இடைக் காலத்தில் பிறருக்குத் தெரியக் கூடாதே என்று எண்ணி, கனவில் பேயைக் கண்டது போல, நுட்பமாக என்னை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும் காம உணர்வுகளை மறைத்து வைத்திருக்கிறேன். எனினும் மலையில் விழும் அருவி ஒலி போல அது ஊரார் வாயில் அவராக ஒலிக்கிறது. இங்கேயும் பெண் தனது காம வேட்கையை வெளிப்படுத்தி தன் இயல்பான பாலியலைப் பதிவு செய்கிறாள் என ஔவையின் பாடல்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முடிவுரை

பெண் உயிரி மாதிரிப் படிமம் அனைத்துப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களிலும் முதன்மை இடம் வகிக்கிறது. பெண் எழுத்து தன் உடல் அதிகாரம், தன் உயிர் படிமம் உடல் வதை, தன் அகீத பாலியல்வேட்கை ஆகியவைகளை ஆணுலகில் பெண் தன் பாடல்களின் மூலம் பதிவு செய்திருப்பதை மேற்கண்ட பாடல்களின் வழி அறிய முடிகிறது. தன்னையும் தன் காமத்தையும் தன் உள்ளுணர்வுகளையும் மிகவும் வெளிப்படையாகப் பெண்பாற்புலவர்கள் தங்கள் பாடல்களில் தங்களின் தனித் தன்மையான உயிர் மாதிரிகளை, உடல் மாதிரிகளைப்

பாடல்களில் பதிவு செய்கிறார்கள். இந்தத் தனித் தன்மையையே பெண்ணியத் திறனாய்வாளர்கள் முன்னிறுத்திப் பேசுகின்றனர். பழைய இலக்கியங்களில் இன்றைய பெண்ணியக் கோட்பாடுகளான தன் உடம்பை எழுதுதல், தனக்கான மொழியைத் தகவமைத்தல், பெண் தன்மையை வெளிப்படுத்துதல், தன் அடிமனத்தின் இறுக்கத்தில் புதைந்து கிடக்கும் கலகக் குரலைப் பதிவு செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பெண்ணின் அக உலகைக் காண முடியும். மேலும் பெண்ணிலை நோக்குத் திறனாய்வு பல நிலைகளில் ஆராயப்பட வேண்டும் என்பது இந்தச் சிற்றாய்வின் மூலம் வெளிப்படுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை, க. (2008). செவ்விலக்கியக் கருவூலம் (சங்க இலக்கியம்) அகநானூறு, முதற்பதிப்பு.
2. பஞ்சாங்கம், க. (2009). ஹெலன் சீக்க, புதிய பெண்ணியக் கோட்பாட்டாளர், நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள், கட்டுரைகள்.
3. முனைவர் பரமசிவன், மா., (2024). சங்க இலக்கிய உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம், அகநானூறு, தொகுதி 1,2.
4. ராஜ் கௌதமன், (2011) பெண்ணியம் வரலாறும் கோட்பாடுகளும், விடியல் பதிப்பகம்.
5. ஸ்ரீவித்யா, இரா., (2009) வரலாற்றுக்கு முந்தைய தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர்களின் கோட்பாடுகளும், விடியல் பதிப்பகம்.
6. Chodorow, Nancy J. (1989). *Feminism and Psychoanalytic Theory* (Yale University Press)
7. Krishma Chaudhary (2013). *Critical Examination of the essay. “Feminist Criticism in Wilderness”*, Research Journal of English Language and Literature (RJELAL), Vol.1.Issue4.;2013
8. Showalter Eline. (1977). *A Literature of Their Own: British women novelists from Bronte to Lessing*. Princeton, N. J: Princeton University Press.
9. Showalter Eline. (1979). “*Toward a Feminist Poetics*,” was originally published in Mary Jacobus’s anthology *Women Writing and Writing about Women*.
10. Showalter Eline. (1981). “*Feminist Criticism in Wilderness*”, *Critical Enquiry*, Chicago Journals: Winter.